

TEATRUL „BULANDRA“

FURTUNA

de Shakespeare

21 octombrie 1983

Spectatorii actuali ai montării de la Sala Studio se împart în două categorii: cei care văd pentru prima oară spectacolul lui Liviu Ciulei și cei care vin să-l revadă. Cei din urmă vor fi copleșiți de viziunea shakespeariană atât de fastuos transpusă scenic, cei din urmă vor căuta să adâncească primele impresii. Strălucirea inițială s-a păstrat, dar nu intactă. Unele tablouri s-au estompat (jocul de șah), altele au crescut în pondere (complotul, perfida trădare), unele detalii au fost neglijate (agitația de pe punte, baletul, dialogul zeitelor). De la premieră au trecut cinci ani. La rampă, Forj Etterle nu va mai pași niciodată... Unele personaje au căpătat alți interpreți... Nici Prospero nu mai e același. Dar în demnitate la rațiune, speranța în regenerare morală (claritatea mesajului renașcentist cîștigă enorm prin fluentă modernă a traducerii datorate regretatului Radu Nichita Rapaport și Ninei Cassian) continuă să ajungă la public seară de seară. În lumina crudă care se revarsă asupra întregii săli, protagonistul se adresează fiecăruia în parte, cerind ca vâlul amăgirii să dispară și conștiința de sine să reîntre în drepturi: omul depinde de oameni, inteligența lucidă trebuie să se coalizeze împotriva agresivității aberante. Insulă a ficțiunii, acest refugiu al unei umanități în deri-

vă, abstras dintr-o lume în disoluție, este populat de prototipuri antrenate într-o povestire alegorică. Florian Pittiș (Ariel), singurul interpret peste care timpul pare că n-a trecut, într-o fascinantă identificare cu rolul, se lasă sfîșiat între obediență și aspirația spre libertate: trupul îi e imponderabil, privirea, incandescentă. Mariana Mihut (Miranda) joacă aproape cu aceeași înflăcărată pasiune, dirijindu-și emoția spre avidă curiozitate și incipientă senzualitate. Victor Rebengiuc (Caliban), riguros în extraordinara sa compoziție, nuanțează cu voluptate tipul extravertitului, agresiv și obtuz, de o istețime primitivă, lipsită de criterii. Petre Gheorghiu e un Prospero blînd, tolerant și trist, poate prea puțin măcinat de condiția tragică a creatorului ce se constată înstrăinat de propria creație, de propria voință. Mircea Bașta în Alonso e impozant ca ținută, dar palid ca prezență. Marcel Iureș, cu umor sarcastic și suris sardonice, a devenit Antonio, personajul malefic. Ion Cocieru, în Sebastian, păstrează vocea timbrată și insinuantă, versatilitatea necesară intrigantului. Mircea Diaconu, forțînd o anume detașare ironică, exagerează ghidușia lui Trinculo. Într-o excelentă formă, Ștefan Bănică, fără să șarjeze nici o clipă, dilată totuși involuntar momentele comice. Cu o impresionantă statură, însă cu un glas prea mic, încă fără suficientă poezie în trăire, Constantin Brînzea (Ferdinand).

Irina COROIU

TEATRUL „BULANDRA“

AMINTIRI

de Aleksei
Arbuzov

13 octombrie 1983

Faptul că, adesea, trecerea timpului este benefică pentru un spectacol e cît se poate de elocvent ilustrat de cazul *Amintirilor*, care, la mai bine de un an de la urcarea pe scenă, a căpătat coerență și un ritm îmbunătățit, la nivelul viziunii de ansamblu (regia: Ion Caramitru), dar, mai ales, coeziune, la același interpretării: dacă, în cronica de la premieră, reproșam montării o insuficiență armonizare a contribuțiilor actoricești, reprezentarea văzută acum se impune tocmai prin omogenitatea stilurilor de joc, deși, între timp, în distribuție au intervenit cîteva modificări. Cea mai importantă, din punctul de vedere al ponderii pe care o deține în spectacol, e introducerea Mariei Ruxandra Voicilă în rolul Kira; tinăra actriță are prospețimea și înflăcărată necesare, iar cu timpul vor dispărea, desigur, și unele stridențe vocale ce țin de insuficiența sa experiență profesională. O plăcută surpriză este apariția Andei Călugăreanu în rolul unei cîntărețe de local: glasul profund, cu inflexiuni răscolitoare, al interpretei se adecvează perfect acestui spectacol evocînd „sufletul slav“. Dacă interpretarea Beatei Fredanov și cea a lui Ion Besoiu rămîn, în continuare, la un înalt nivel artistic, compoziția — altminteri atent și inteligent concepută —